

Sortir de copes o recordar que nosaltres menstruem

«Encara no hem aconseguit que la menstruació deixi de ser un tabú envoltat de tòpics i mites ni sentir-nos lliures amb el nostre cos i la nostra sexualitat»

Una copa menstrual | Pixabay

Ja han passat tres anys des que la CUP de Manresa em va canviar la vida, bé, potser estic exagerant i no ?em va canviar la vida?, però sí que em va canviar i millorar el meu cicle menstrual i la meva relació amb ell.

Recordem que corria l'any 2016 quan el grup municipal de la CUP va presentar una moció a ple per ?millorar la salut i la informació sexual especialment entre els joves?. Bàsicament, el que volien els anticapitalistes era que quan a les noies joves els impartissin tallers sobre salut sexual, a més de parlar de les ja conegudes compreses i tampons, també es promoguessin les fórmules alternatives com les compreses de tela, les esponges marines i les copes menstruals.

La qüestió sembla menor però no ho era, ja que aquests tallers eren impartits (i encara molts cops ho són) per les mateixes marques i empreses privades que, mentre "formen", publiciten els seus productes, molts d'ells perjudicials per a la salut de les dones, insostenibles ecològicament i amb un preu excessiu i un IVA de producte de luxe.

Tinc un record sobre aquells dies. Per una banda, absolutament tots els mitjans de comunicació i opinió es van posar a parlar de les copes menstruals; era divertidíssim veure a senyors cis heteros blancs de mitjana edat discernir sobre els avantatges i inconvenients de la copa, així com us dic que gairebé totes les opinions eren negatives.

Això va despertar el meu interès en el tema i vaig començar a fer recerca, a investigar i a preguntar a les amigues. Moltes -la gran majoria- no sabíem res de les copes i alguna va començar a explicar-nos com funcionava i a trencar-nos tòpics com el de la manca d'higiene d'aquest mètode o la incomoditat d'usar-lo.

El que em va cridar més l'atenció de tota la proposta i explicacions de les regidores i diputades de la CUP era el fet que destaquessin i parlessin de la necessitat de conviure i establir una relació sana entre la persona que menstrua i el seu cicle.

Com es pot tenir una relació sana amb quelcom que t'han ensenyat a odiar i amagar? Com pots estimar el teu cos quan menstrua si les reaccions que has tingut quan ho has parlat en públic i amb la boca petita han estat de fàstic?

Aprendre a conviure amb el teu cicle menstrual és quelcom que ens haurien d'ensenyar des de petites i està clar que amb les dones de la meva generació no ho van fer. Els inputs que rebíem eren molt positius per part de la publicitat (tens la regla però et poses un tampó i no passa res perquè ja pots fer el *pino-puente*) o molt negatius per part d'altres dones del nostre voltant (*la maldició, la tía María*) que et convidaven no solament a portar-ho en secret, sinó fins i tot, a patir-ho en secret.

Des del 2016 a avui 2019 hem vist millores. Ara podria dir que el 80-90% de les meves amigues utilitzen copa i calcetes menstruals (de debò, proveu-les!), parlem sobre el tema, compartim dubtes i ens recomanem aplicacions sobre la menstruació que ens parlen dels símptomes i ens donen consells. Però les feministes encara no hem aconseguit (del tot) omplir el debat públic de temes que ens afecten a totes, un debat polític sobre l'IVA màxim que tenen els productes d'higiene femenina (i de primera necessitat) com són les compreses i els tampons. Que no és una qüestió femenina, és una qüestió social.

Avui en dia encara no hem aconseguit (del tot) que els mètodes alternatius, respectuosos amb el medi ambient i amb el nostre cos es promoguin entre les nostres joves, que triguen anys a descobrir la seva existència.

Avui en dia encara no hem aconseguit que als lavabos públics es plantegin posar piques dins, per poder netejar la copa amb més facilitats, ni tan sols en espais com universitats o biblioteques.

Avui en dia encara no hem aconseguit que la menstruació deixi de ser un tabú envoltat de tòpics i mites ni sentir-nos lliures amb el nostre cos i la nostra sexualitat.

Desconec fins a quin punt tots aquests eixos han de tenir prioritat dins de la lluita del moviment feminista, però mentrestant, espero amb les amigues, poder seguir *sortint de copes*.